

Kościół Opatrzności Bożej

(Ks. Edward Frankowski – inicjator Opatrzności Bożej w Stalowej Woli)

Przełom lat 70 i 80 to szybkie tempo rozbudowy miasta w kierunku północnych osiedli: Pława, Poręby, Młodynie. Wzrost liczby mieszkańców tych osiedli oraz znaczna odległość od istniejących kościołów św. Floriana i Matki Bożej Królowej Polski, sprawiły że pojawiła się potrzeba wybudowania nowego kościoła. Tym zamiarom sprzyjał fakt istnienia wolnej parceli na osiedlu Poręby, który był własnością Elektrowni Stalowa Wola. Władze miasta nie chcąc dopuścić do budowy nowego kościoła ogrodziły plac, twierdząc, że jest on potrzebny pod bloki mieszkalne dla pracowników Elektrowni. Tymczasem zakład ten zrezygnował z budowy bloków. Wówczas komunistyczne władze postanowiły wybudować tam mieszkania dla pracowników milicji obywatelskiej oraz służby bezpieczeństwa. Ksiądz proboszcz Edward Frankowski, który według ówczesnych władz był „nielegalnym” proboszczem, przybył wraz z innymi duchownymi na plac i rozmawiał z robotnikami. Wkrótce dołączyli do niego mieszkańcy osiedla. Robotnicy przerwali prace przy ogrodzeniu placu, który zajęli wierni. Postawiono wtedy krzyż z obrazem Najświętszej Marii Panny i odprawiono nabożeństwo.

Przy parafii Matki Bożej Królowej Polski w wielkiej tajemnicy przygotowano drewniane elementy niewielkiej kaplicy, która przeniesiona i postawiona w nocy na placu, służyła odtąd wiernym. 22 maja 1984 r. wierni uczestniczyli w pierwszej Mszy świętej. Eucharystię sprawował ks. proboszcz Edward Frankowski, w asyście księży ze Stalowej Woli i okolic. Wśród nich był obecny ks. wikariusz Jerzy Warchoń z parafii Matki Bożej Królowej Polski. On sam na mocy decyzji Kurii Biskupiej w Przemyślu 30 maja 1984 r., podpisanej przez Jego Ekscelencję Ignacego Tokarczuka, został mianowany rektorem tymczasowej kaplicy p.w. Opatrzności Bożej w dzielnicy Poręby. Niedługo później ks. biskup Ignacy Tokarczuk ordynariusz przemyski poświęcił krzyż i plac pod budowę nowego kościoła.

Świątynię zaprojektowano w kształcie kopuły na kwadracie. Forma ta wyraża ideę obecności Opatrzności Bożej, a także zapewnia stateczną i ekonomiczną konstrukcję. W maju 1985 r. odbyła się przy ołtarzu polowym pierwsza Komunia Święta. Biskup przemyski Ignacy Tokarczuk erygował parafię w czerwcu 1986 r., a dotychczasowy rektor kaplicy ks. Jerzy Warchoń został mianowany pierwszym proboszczem parafii. W latach 1986-1988 ks. proboszcz gromadził fundusze na budowę Kościoła, jednocześnie budując plebanię z salami katechetycznymi. 11 listopada 1987 r. Wydział do Spraw Wyznań w Tarnobrzegu wydał decyzję, w której nie zgłosił sprzeciwu co do utworzenia parafii Kościoła Rzymsko-Katolickiego p.w. Opatrzności Bożej. Jeszcze w latach 1988-1989 partyjny Urząd Wojewódzki w Tarnobrzegu, a w nim Wydział do Spraw Wyznań mógł wnosić zastrzeżenia, odnośnie obsady proboszczów mianowanych przez Kurie Biskupią. Ks. Jerzy Warchoń nie złożył przed partyjnym urzędnikiem ślubowania na wierność PRL, narażając się tym na miano proboszcza „nielegalnego”.

4 czerwca 1989 r. odbyły się pierwsze od zakończenia wojny demokratyczne wybory do parlamentu. Wydział do Spraw Wyznań przestał istnieć, co ułatwiło gromadzenie środków i budowę Kościoła. Wreszcie w lipcu 1990 r. przystąpiono do budowy kościoła. Inwestycję przygotował i prowadził ks. proboszcz Jerzy Warchoń. 3 maja 1993 r. ks. biskup Wacław Świerzawski w asyście ks. dziekana Jana Kozioła i ks. proboszcza Jerzego Warchoła podpisał akt erekcyjny kościoła. 3 maja 1995 r. został poświęcony przez ks. biskupa Wacława Świerzawskiego kamień węgielny. W 1998 r. parafianie mogli usłyszeć pierwsze bicie dzwonów kościoła p.w. Opatrzności Bożej.

12 maja 2002 r. Pasterz Diecezji Sandomierskiej dokonał konsekracji świątyni, zbudowanej na większą chwałę Boga i pożytek ludzi. Odpust w parafii odbywa się w dzień Opatrzności Bożej (pierwsza niedziela lipca) oraz w dniu św. Kazimierza (4 marca). W czerwcu 1996 r. powstała Biała Armia – grupa modlitewna dzieci, a przy parafii istnieje oddział Akcji Katolickiej, Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży, Ruch Światło – Życie.

Jacek Staroń

Art. w: Miasto i ludzie Stalowej Woli, (red. B. Kopacz), Stalowa Wola 2003.